

17.04.2024р.Гр.15.Історія України.Уроки 100-101.

Тема:1.Злочини геноциду та воєнні злочини РФ проти України.

2.Російська пропаганда як інструмент підбурювання війни і геноциду.

1. Воєнні злочини під час війни Російської Федерації проти України відбувалися від самого початку війни 24 лютого 2022 року. За повідомленням Офісу Генерального прокурора України, станом на 2 листопада 2023 року було зареєстровано 107 863 злочинів проти України. 15 березня 2022 року Сенат США одноголосно ухвалив резолюцію, яка вимагає розслідування щодо президента Росії Володимира Путіна як воєнного злочинця^[7]. 23 березня 2022 року Сейм Польщі визнав Путіна воєнним злочинцем^[8].

Дослідники в галузі міжнародного права Дженніфер Трахан, Джульєт Макінтайр, Дуглас Гілфойл і Тамсин Філіпа Пейдж заявили, що вторгнення в Україну порушує статут ООН і є злочином агресії відповідно до міжнародного кримінального права; злочини агресії переслідуються відповідно до універсальної юрисдикції.

Російські військові створюють небезпеку для ядерних об'єктів на території України - обстрілюють атомні електростанції, руйнують сховища ядерних відходів тощо. У березні Чорнобильська АЕС протягом декількох днів була повністю знеструмлена через дії російських військових. Це створювало загрозу виходу радіоактивних речовин у довкілля через зупинку роботи системи охолодження сховища ядерних відходів¹. 4 березня були обстріляні будівлі та блоки найбільшої в Європі Запорізької АЕС. В результаті обстрілу пошкоджено перший енергоблок.

Загарбники на тимчасово захоплених українських територіях катують представників місцевої влади, а у разі їхньої згоди на співпрацю - підписують документи і залишають працювати. Станом на 25 березня 2022 окупанти взяли у заручники мерів 14 українських міст¹.

За три місяці повномасштабної війни Росія скоїла 280 злочинів проти журналістів та медіа в Україні, вбила 29 журналістів¹.

Росія завдає ракетні удари по Україні, від яких руйнується цивільна інфраструктура та гинуть мирні громадяни.

Засвідчені численні випадки руйнувань житлової інфраструктури, вбивств мирних жителів і мародерства з боку російських військових на захопленій українській території

3 квітня оприлюднено дані про масові вбивства, катування та ґвалтування мирних мешканців у Бучі Київської області під час окупації міста російськими військами. Є документальні підтвердження того, що вбивства мирних мешканців здійснювалися за командами військового керівництва.

Російські окупанти влаштували в місті Буча на Київщині масові вбивства цивільного населення.

Станом на 21 березня 2022 року від атак російських військових повністю знищено 651 житловий будинок, пошкодили ще 3 780 житлових будинків. Російські війська руйнують пам'ятки архітектури та храми:

Від 24 лютого 2022 року, коли розпочався широкомасштабний збройний напад Російської Федерації, до 30 червня 2023 року Управління Верховного комісара

ООН з прав людини зафіксувало: 25 170 жертв серед цивільного населення у 1 504 населених пунктах України, зокрема 9 177 загиблих і 15 993 поранених. За даними Міжнародної комісії з питань зниклих безвісти (ICMP) під час війни в Україні станом на 25 листопада 2022 року зникли безвісти понад 15 тис. людей. У Маріуполі, за оцінками української влади, загинули або зникли безвісти 25 тис. осіб¹. За даними Офісу Генерального прокурора України станом на 6 липня 2022 року 991 дитина постраждала в Україні внаслідок повномасштабної збройної агресії Російської Федерації. При цьому 346 дітей загинуло та 645 поранено¹.

Російські окупанти вбивають мирних жителів, викрадають, катують українських журналістів, політиків і громадських діячів, вони також вивозять, депортують українських громадян, розстрілюють гуманітарні коридори, грабують підприємства, магазини й оселі українців, гвалтують жінок. Зафіксовані сотні випадків зґвалтувань, зокрема неповнолітніх дівчат, зовсім маленьких дітей і навіть немовляти.. В Україні станом на 22 квітня 2022 року вже зафіксовано 400 звернень щодо зґвалтувань з боку російських військових. Серед жертв також є діти, пенсіонери, чоловіки. Зафіксовані випадки вимагання викупу за збереження життя заручників з погрозою їх вбивства у разі відмови¹. Від початку війни станом на 29 квітня 2022 року надійшло 7 тис. заяв про зниклих безвісти, розшукали лише близько половини.

На тимчасово окупованих територіях освітній геноцид проявляється у забороні спілкуватися українською мовою, навчатися за українськими освітніми програмами, вивчати свою історію і читати українські книжки¹.

Росія утримує полонених українських військових у двох колоніях у Ростовській області, що є порушенням Женевської конвенції 1949 року. Російські окупанти катують українських полонених¹.

Росія організувала на окупованих територіях України станом на 12 травня 2022 року систему "фільтраційних таборів", у яких знаходиться кілька тисяч українців¹.

Управління Верховного комісара ООН з прав людини в своєму звіті від 4 жовтня 2023 року задокументувало шість позасудових страт українських військовополонених і підтвердило автентичність відео вбивства військового після фрази "Слава Україні" та відео обезголовлення військового.

Зафіксовані випадки, коли противник використовує державну символіку України та вивішує білий прапор на своїй техніці нібито для того, щоб здатись. Однак після наближення до українських позицій війська РФ починали відкривати вогонь на ураження. Поблизу села Довгеньке Харківської області 20 квітня 2022 року окупанти намагалися нападати, використовуючи українську військову форму. Окупанти 17 квітня 2022 року у Запорізькій області готують провокації: замальовують на техніці літери Z та встановлюють українські прапори. Російські окупанти 24 квітня 2022 року начепили на свої танки прапори України та намагалися обманути місцевих мешканців, нібито по них стріляють українські війська. Росія втягує українських дітей у війну: Офіс генпрокурора назвав 8 випадків.

11 березня 2022 року Організація Об'єднаних Націй заявила, що отримала докази використання Росією касетних боєприпасів у Вугледарі та Харкові. 13 березня 2022 року російські війська застосували у місті Попасна на Луганщині фосфорні боєприпаси, заборонені Женевською конвенцією¹.

11 квітня повідомлено про хімічну атаку на Маріуполь. За попередніми даними російська армія могла застосувати зарин.

За даними Офісу Генерального прокурора України, станом на ранок 24 травня 2022 року в Україні внаслідок агресії Росії постраждали понад 667 дітей. За офіційними даними ювенальних прокурорів 234 дитини загинуло та понад 433 поранено. Російські окупанти вбивають мирних жителів, викрадають, катують українських журналістів, політиків і громадських діячів, вони також вивозять, депортують українських громадян. Російські окупанти розстрілюють гуманітарні коридори, грабують підприємства, магазини і оселі українців, ґвалтують жінок¹ Зафіксовані сотні випадків зґвалтувань, зокрема неповнолітніх дівчат, зовсім маленьких дітей і навіть немовляти. Рекордна кількість держав — 41 — звернулася до Міжнародного кримінального суду з проханням офіційно розслідувати воєнні злочини, скоєні Росією в Україні. Головну частину тут складають злочинні дії, спрямовані на деморалізацію цивільного населення. Під час російського вторгнення в Україну у 2022 році тисячі українських дітей були викрадені, депортовані та насильно усиновлені до Російської Федерації. Організація Об'єднаних Націй заявила, що звинувачення є «достовірними» і що російські сили відправляли українських дітей до Росії на усиновлення в межах масштабної програми. 17 березня Міжнародний кримінальний суд видав ордери на арешт президента РФ В. Путіна та чиновниці М. Львової-Бєлової у зв'язку з їх участю у викраденні дітей та відданні наказів по вчиненню даного злочину¹.

Станом на 7 грудня з українського боку офіційно підтверджено депортацію понад 19 500 українських дітей. Вбивства, катування, судові процеси над військовополоненими. Атаки на медичні установи та персонал вважаються особливо засуджуваними з точки зору міжнародного права. Зазнавши нищівної поразки в боях за Київ та Харків, Російська Федерація вдалася до відвертого тероризму: від 10 жовтня 2022 року почерговими хвилями завдавала масованих та методичних ракетних ударів по об'єктах критичної інфраструктури України.

За словами тодішнього заступника міністра внутрішніх справ Євгенія Єніна станом на кінець листопада 2022 року, російські військові знищили чи пошкодили понад 700 життєво важливих споруд — аеропорти, мости, нафтобази, трансформаторні підстанції та електростанції, тощо. Станом 26 січня 2023 року від ударів загинули не менше 134 цивільних громадян і були поранені ще близько 380. Вбивства рятувальників.

Від початку повномасштабного вторгнення окупанти захопили три і пошкодили чотири цивільні судна в Чорному морі. Російські військові злочинці в Україні провокують екологічні катастрофи — обстріляли нафтобазу під Києвом та газопровід у Харкові. Міжнародна академія Нюрнберзьких принципів 8 травня 2023 року ухвалила Декларацію, яка засуджує воєнні злочини Росії проти України. У документі наголошується, що всі винні мають бути притягнуті до відповідальності за агресію проти українського народу.

Посилання:

https://uk.wikipedia.org/wiki/%D0%92%D0%BE%D1%94%D0%BD%D0%BD%D1%96%D0%B7%D0%BB%D0%BE%D1%87%D0%B8%D0%BD%D0%B8_%D0%BF%D1%96%D0%B4_%D1%87%D0%B0%D1%81_%D1%80%D0%BE%D1%81%D1%96%D0%B9%D1%81%D1%8C%D0%BA%D0%BE-%D1%83%D0%BA%D1%80%D0%B0%D1%97%D0%BD%D1%81%D1%8C%D0%BA%D0%BE%D1%97_%D0%B2%D1%96%D0%B9%D0%BD%D0%B8.

Д/з: Опрацювати конспект, визначити військові злочини та злочини геноциду.

2. Зруйнувати всю інфраструктуру країни, знищити два мільйони українців, зробити так, щоб навіть такого поняття як Україна не існувало в майбутньому і,

як вишенька на торті, закликати топити дітей. Це колективні побажання і російських народних обранців, і пропагандистів, які вони, не соромлячись, озвучують на мільйонну аудиторію. І так, це абсолютне божевілья публічних осіб країни-агресора можна було б ігнорувати, але... Але, як би дивно це не звучало, їх краще слухати і фіксувати. Бо заяви Медведєва, Кадирова, Соловйова або ж Красовського – це не лише потік ненависті, але й цілком конкретний злочин, за який вони мають і повинні бути покарані. Інформація — це новини, факти, знання, отримані в результаті пошуку, вивчення, спілкування тощо; Інформація – це відомості про об'єкти і явища навколишнього світу, їх властивості, які підвищують рівень обізнаності людини. “Еволюція” пропаганди: від “демілітаризації” до геноциду. Шоу на російських телеканалах ніколи не демонстрували стриманості в питаннях, пов'язаних з Україною. З кожним роком риторика запрошених туди гостей ставала агресивнішою, а самі заяви – нахабнішими. Втім, відкритих закликів до геноциду до початку повномасштабного вторгнення все ж не було. Коли російські війська вже стягувалися на кордони, а іноземні розвідки в один голос заявляли про наміри Владіміра Путіна щодо вторгнення в Україну, одна з найбільш рейтингових російських програм – “60 хвилин” – росію називала “сверхдержавой”, а про Україну згадувала доволі зневажливо, погрожуючи “принудить к миру”. Вже тоді російські медіа готували фундамент вторгнення, розповідаючи мільйонам росіян про “фашизм Зеленського, який схожий на Гітлера”, “наступ НАТО” тощо. Попри це, офіційні особи РФ до 24 лютого можливість вторгнення категорично заперечували. Втім, нині можна стверджувати, що ці люди навіть і не обманювали, адже 24 лютого Владімір Путін оголосив про проведення “спецоперації”, а не війни (використання слово “війна” взагалі під суворою заборонаю в росії, що вже багато про що свідчить), мета якої – “демілітаризація” і міфічна “денацифікація”, а не окупація чи знищення. “Ніхто не каже про окупацію. Тут це слово недоречно”, – заявив тоді речник кремля Дмитрій Песков. Все просто – достатньо не називати речі своїми іменами і тоді власна, внутрішня аудиторія не сприйматиме брехню брехнею. На початку вторгнення, російська влада і російські медіа намагалися уникати тих тез і заяв, які, по-перше, розкривали б реальні наміри кремля, по-друге – могли б бути використані проти них же самих відповідно до діючих міжнародних норм і принципів. Єдиним виключенням був очільник Чеченської республіки Рамзан Кадиров, який ще 4 березня заявив, що особисто готовий захопити Київ та Харків. Наступним був – Алексєй Журавльов, який заявив про необхідність “денацифікувати, а по-простому – знищити два мільйони українців”. У липні вже згаданий Соловйов заявляє про те, що росіянам треба “вийти до Придністров'я”, а отже їм потрібні всі українські території і йдеться не лише про схід країни. Що було далі? Далі Соловйов порівняв українців з глистами, від яких ветеринар лікує кішку за допомогою «спеціальної операції», Скабєєва заявила, що Україна – «неіснуюча країна», директор мовлення російською мовою каналу RT Антон Красовський закликав вбивати українців. Все це транслювалося в ефірах державних російських змІ, а отже “вкладалося” в голови мільйонів росіян. Пропаганда війни та геноциду – це злочин проти миру і безпеки людства, який порушує як міжнародні норми, так і законодавства окремих країн. Так, пропаганда війни була засуджена Генеральною Асамблеєю ООН ще у 1947 році, а у Міжнародному пакті щодо громадянських та політичних прав від 1966 року сказано, що будь-яка пропаганда війни повинна бути заборонена законом. Відтак, у кожній країні, яка входить до ООН, в законодавстві прописана відповідальність за пропаганду агресивної війни. Йдеться про абсолютно будь-яку підтримку національної, расової чи релігійної ненависті, підбурювання до дискримінації, ворожнечі або ж насильства. Тобто, йдеться про все те, що ми чуємо в ефірах російських медіа щодо України.

Росія, як член ООН, теж включила у свій кримінальний кодекс заборону публічних закликів до розв'язування агресивної війни. Іронічно, але тут навіть можна отримати п'ять років в'язниці за пропаганду війни з використанням засобів масової інформації або ж особою, яка обіймає державну посаду у росії. Аналогічна норма міститься і в українському законодавстві. Тож недаремно росіяни досі намагаються використовувати саме вигадане слово “спецоперації” і не вживати слово “війна”. Але вище ми вже переконалися в тому, що роблять це далеко не всі, а отже за заклики щодо окупації України та пропаганду агресивної війни подібних діячів можуть судити за національним законодавством. Пропаганда ж геноциду – це дещо інший рівень, який стосується вже міжнародних норм. Так, ч.3 ст.25 Римського статуту дозволяє судити російських представників влади і пропагандистів у Гаазі – за, наприклад, підбурювання інших до вчинення геноциду. Строку давності у цього типу злочинів не існує, а можливе покарання – аж до довічного ув'язнення. Пропаганда ж геноциду – це дещо інший рівень, який стосується вже міжнародних норм. Так, ч.3 ст.25 Римського статуту дозволяє судити російських представників влади і пропагандистів у Гаазі – за, наприклад, підбурювання інших до вчинення геноциду. Строку давності у цього типу злочинів не існує, а можливе покарання – аж до довічного ув'язнення. Головний критерій – заклики мають бути прямі та публічні. Важливо також, що для притягнення до відповідальності за заклики необов'язково, щоб геноцид відбувся, достатньо, щоб дії винного спонукали інших осіб до насильства. І, найімовірніше, саме тому Сімоньян так різко відреагувала на заяви Красовського. Адже завуальовані заклики доводити важче, ніж пряму мову в прайм-тайм. Справи, що стосуються пропаганди геноциду, є довгими і дуже непростими, адже подібного роду міжнародної судової практики не так багато. Втім, дві події, які трапилися в жовтні, говорять про те, що перспектива покарання росіян є цілком реальною. Інформаційна війна – це війна соціальна та психологічна. Інформаційна війна – це маніпуляція уявленнями людей.

Кібервійна — інформаційна війна в інтернеті.

Об'єктом внутрішньої пропаганди є громадяни Росії. Як механізми пропаганди застосовуються приховування невігідних фактів та акцентування уваги на вигідних, демагогія та відверта брехня. Як об'єкт внутрішньої пропаганди також виступають діти. Так, наприклад, в Росії видаються дитячі книжки з вихваланням Путіна та провладної партії «Єдина Росія», діти також залучаються до відвертих пропагандистських заходів. Російська пропаганда виправдовує та прикриває фактичну агресію та війну Росії проти України, яка ведеться за допомогою створених Росією на території України проросійських маріонеткових сепаратистських формувань ДНР і ЛНР. Заперечуючи російську агресію та війну проти України, російська пропагандистська машина намагається створити хибне, ілюзорне враження, що російсько-українська війна ведеться тільки самими ДНР та ЛНР без російської участі і підтримки. Російська пропаганда намагається подати факт утворення ДНР та ЛНР як їхню самостійну війну проти України; як виключно внутрішню проблему України, спричинену незадоволенням населення Донбасу подіями Євромайдану.

З іншого боку російські ЗМІ усіяко демонізували в очах російського та світового суспільства керівництво України.

Керівництво Російської Федерації, виправдовуючи необхідність російського військового вторгнення в Україну після самоусунення президента України Віктора Януковича, почало вживати в підконтрольних ЗМІ щодо органів влади в Україні термін «хунта» у словосполученнях:

«київська хунта», «фашистська хунта», «нацистська хунта» — демонстративно

ігноруючи сам факт легітимності та конституційної законності законодавчої та виконавчої гілок влади України.

Протягом нового витка російсько-української війни, розпочатого 24 лютого, російські ЗМІ, контрольовані владою, продовжили практику створення брехливих (фейкових) новин.

Російська пропаганда на окупованих територіях.

Експансія на інтернет-простір країн Європи — вплив «кремлівських тролів» у мережу. Війна проти України як телешоу.

Посилання:

<https://www.youtube.com/watch?v=fyam8AEFa1k>